

ærede Medlem talte om, hvor mange Tusinder — 30—40,000, tror jeg, han nævnte — der i Sommerens Løb havde været arbejdsløse, og i Forbindelse dermed talte det ærede Medlem om den store Nød og Sult, der har været omkring i Kjøbenhavn. Hvorvidt dette Tal er rigtigt, kan jeg ikke bedømme, og det lader sig vel i det hele taget vanskeligt bedømme; men jeg tror, at det er ganske forkert, at man sætter dette Tal i Forbindelse med Nød og Sult. Jeg har forleden Dag haft Lejlighed til at bemærke, at gaar man til de officielle Kilder, vil man ikke der finde synderlige Spor af, at der har været stor Nød paa Færde i Sommer, mærkelig nok; men ingen, der færdes her i Kjøbenhavn, har kunnet undgaa at lægge Mærke til, at der har været en hel Del deraf, betydeligt deraf, men ingen har heller kunnet være blind for, at det er forbavsende saa godt, som Arbejderstanden har kunnet ride Stormen af, idet de hos sig selv have haft Hjelpekilder til at ride den af, og jeg vil særlig nævne her i Forbindelse med, hvad jeg nævnte nylig om det store Stormløb, der blev foretaget paa Pengeinstitutioner, at det har vist sig, at Masser af Arbejdere have haft Kapitaler staaende i disse Pengeinstitutioner. Naar man kom op i Pengeinstitutionernes Forhal og saa, hvem det var, der tog Penge ud, saa var det væsentligt Arbejdere, smaa Sparere, og det var stundom store Beløb, 600—800 Kr. indtil 2,000 Kr., som Arbejdere — hvad der kun er glædeligt — have været i Stand til at sætte hen, og som de toge ud. Det, at de fik disse Penge mellem Hænder, har sikkert bidraget til et større Kapitalforbrug, end der vilde være sket, dersom dette Stormløb ikke var blevet foretaget. Jeg ved meget godt, at det er ikke mange Steder, man kan ride Stormen af saa elegant, som de 30—40 Murersvende, om hvem man siger, at de mødte den første Dag, efter at Arbejdet var genoptaget, iført Arbejdsdragt, kørende i Droske til Arbejdsstedet for rigtig at vise Arbejdsgiverne, at pekuniært set havde Lockouten ikke taget paa dem, og for saa vidt var mislykket — og vel at mærke kom de ikke kørende 4 i hver Droske, men en i hver Droske. Hvis dette er et virkeligt Udtryk for, at de have redet Stormen godt af, er det meget glædeligt, det benægter jo ingen; men det, som jeg vil gøre gældende over for det ærede Medlem, er dette, at man altid staar sig ved at holde sig til de rent objektive Forhold, og at det ærede Medlem i Skildringen af den Nød og Sult, der har

været, gaar videre, end der er Grund til, og navnlig ikke bør sætte det i Forbindelse med samtlige lockoutede 30—40,000.

Jeg har endnu kun et Par Ord at sige angaaende det Spørgsmaal, som har været draget frem af to ærede Medlemmer, nemlig hvorvidt den Bispising, der er foranstaltet, var en virkelig Støtte for den ene Part. Jeg ved saare vel, at denne Sag kan ses fra to forskellige Sider. Der kan anføres meget for den ene og meget for den anden Side, men jeg vil dog bede om, at man i Bedømmelsen af den Sag fastholder, at foruden det, at en stor Mængde af de lockoutede ere komne til at lide Nød, er der en Mængde andre Mennesker, som ikke høre til de lockoutedes Kreds, og som heller ikke høre til Fagforeningernes Kreds, men som ved den store Arbejdsstandsning ere blevne erhvervsløse. Og nu kan man vel sige, at er en Mand i Fagforeningerne, saa maa han staa Last og Brast med disse, og Fagforeningerne maa selv afhjælpe al den Nød, som findes inden for deres Kreds, det kan man jo gerne sige, men der er dog faktisk en Mængde andre Mennesker, der staa uden for, bl. a. ogsaa mange Enker — det nærmere Forhold derved er det ikke nu Tid og Lejlighed at komme ind paa — der faktisk have lidt Nød. Naar man ved en saadan Indsamling i alt i Løbet af 2 Maaneder samler et Beløb, der er mindre end det, som Fagforeningerne have maattet uddele paa en Dag, og anvender dette Beløb ikke til at give til Fagforeningerne, for at de kunne putte disse Penge i deres Kasse og uddele dem, men ene og alene anvender dem paa den Maade, at man træder til der, hvor Fagforeningerne ikke kunne komme til at drage Nytte deraf og der kun forhindrer Sult og Nød for Kvinder og Børn, saa kan jeg ikke skønne, at man kan betragte det som nogen som helst Støtte for den ene Part. Jeg fastholder, at det er ganske det samme som, naar man i Krigen opsamler og understøtter saarede (*En Stemme*: Fra den ene Side). Nej, ingenlunde fra den ene Side. Jeg vil udtrykkelig gøre opmærksom paa, at der ikke i Praksis har været nogen som helst Adskillelse mellem den ene og den anden Part. Men det vide vi jo alle, at hos den ene Part har Nøden ikke gaaet saa langt ned som hos den anden Part, og derfor bliver det dem, der ere knyttede til Arbejderne, der i størst Antal have nydt godt deraf. Men jeg beder fastholdt, at der desuden er en Mængde andre Mennesker, der ikke have Spor med Fagfor-